

BORSSZEM JANKÓ

A SZRB KRÁL.

Magyar Miska. No süheder, magam sem bánom: zsvió szrbszki král! De azt megmondom, ne kacsingass, ne kapkodj az én babám felé, mert akkor meglóditom a fejedben azt az uj süveget!

Előfizetheti a kiadó-hivatalban : Budapest, Ferencziak-tere 3. sz. Előfizetési díj: Egész évre 8 frt. — Félévre 4 frt. — Negyedévre 2 frt.

Egyes szám 16 kr.

„Korrupcezió!”

KINEK nincsen semmi más baja,
Munkában, gondban nem hullt el haja,
S híres ember vágy mégis lenni nálunk —
Azok számára van egy jó tanácsunk.

Hangoljon szóra egy-egy hirlapot:
»X. úr már gyűjt sok sulyos adatot.«
Aztán álljon a forumra kevélyen
És kezdje el borús bassusba mélyen:

»Szegény hazám, szegény hazám te, ó!
Mily szörnyű benned a korrupcezió!
A nemzetnek keserves adajából
Gonosz kezek rabolnak nagy galádul.

»Az állam pénzét lopja meg egyik
A másik — az megvesztegettetik;
Ez kertet vesz; az villát, házat épít,
Míg a nyomortól majd elvész a nép itt.«

A szó fölhangzik, a nép hallja — és
Minden lappangó elkeseredés,
Mi szívét bántja, — minden bú, baj, bánat:
Egy érzelembe, indulatba árad.

Öklét rázza s kiált »feszítsd meg!«-et,
Csak itt-ott hangzik: »Adatot, nevet!«
S ki az üszköt a nép közé vetette,
Örülhet most a nagy lángnak felette.

És szól tovább: »Adat? — az van elég!
De tán a nevet kívánják elébb?
Nos, azt megmondani nem is gyerekség,
Nehogy tán bajja ártatlannak essék.

»A bűnös okvetlen ez, vagy az,
De tán mégis, — egy harmadik a gaz.
S im az adat: »mondják ezt is, amazt is,
Ezek s azok emeltek már panaszt is.«

S »korrupcezió«-zz, ropogtatván az »r«-t
Mignem eléred a kívánt sikert.
De persze, nagyratörékvő barátom,
Téged a lelkiismeret ne bántson.

Azzal törödni már csak balgaság,
Hogy majd gunyosan mondja a világ:
»Korruptált nép az a magyar, — no tessék,
Oda van a híres becsületesség!«

S kit szavadra a nép gyanuba vesz —
Biz annak becsülete oda lesz,
Tán élte is — nő ez rá nézve fátum;
De te híres emberré léssz — próbátum.

Diák ismeretek tára.

Terjeszti: Bukovay Absentius.

— Két érdekes hirt hallot-
tam a héten: az egyik az, hogy
Milán fejedelmet szerb királlyá
kiáltotta ki a skuptsina; a má-
sik hír az, hogy a Dákó Pistát
frájeré nevezték ki Banyalu-
kában.

— Akárhogy mókázzék az
a Rohonczy Gida, ő belőle
csak akkor lesz Rohonczy Ge-
deon, amikor Dákó Pistából
Dákó István.

— Viszek multkor egy bale-
ket a Szidonba, hogy tanítom
billárdozni. Kérdi a Tóni, mennyibe kerül egy negyedóra?
Vágja neki az oda: »Napfény mellett 5 krajczár«. A balek:
»Hát esőben mennyi?«

— A lelkiismeret, ha néha oldalba löki az embert, még
azt se mondja hogy: pardon!

— Az az ándugom van a túlvilágról, hogy az csak
olyan kávéház, mint akár a Szidon; a kellnerék a szentek, a Sz.
Péter pedig a czákkellner.

— Szabadság-ünnep márczius 15-én. No, én csak azt
mondom, hogy a kinek az örege 48-as és be nem nyomtatja
magát a 100-as bizottságba, az megérdemli, hogy degredál-
ják sub-baleknek.

— Jogász-kávéház van elég, medikus-café is, technikus-
mérés is akad, no meg a patikusnak is van hova betérni.
Csak a filozopternek nincs.

— Jóraivaló balek nem szalutál a professzornak, de
lerántja a kalapját a kozák ember előtt.

— 28-án. »Vi gécz, öreg?« »No, nem köll szemte-
lenkedni!«

Skobeleff.

— Jellemrajz. —

(A hírlapok hiteles adatai nyomán.)

SKOBELEFF tábornok, kinek nagy szónoki tehetségről tanuskodó üres fecsegései az egész művelt világban vagy legalább néhány szenzációt hajhászó hírlapírónál nagy feltűnést keltettek, közönséges pórcsaládból származik és a muszka császári dynasziával rokonságban áll. Külsőjére nézve daliás szépségű, bár legesunyább

példánya a tatárkirgiz fajnak. Alapos műveltséggel bír: de tanulmányai mindössze Paul de Kock regényeinek olvasásán túl nem terjednek. Annyi bizonyos, hogy a muszka kívül egy hangot sem beszél, kivéve az európai nyelveket. Szilárd jelleme oly rozshírű, hogy tisztársai szóba sem állnak vele, kik fényes hadvezéri tehetségét nem győzik magasztalni, bár az összes katonai tulajdonságok közül egyedül a durva bátorság van meg benne, mely természetesen nem egyéb, mint a felfordított gyávaság.

Sanyi bácsi búa.

Ó, be megváltozott a világnak sorja,
Be rájár szélbalra az isten ostorja.
Im tehát,
Bor mihátt
Egymást töri marja.

Están, — Sanyi helyött immár Imre, Ottó;
Tiszta bor helyött im, fuxin lett a mottó.
Im a bor
— Furcsa kor —
Már nem harag oltó.

Hej be másként vagyon, mint a hogy volt régen,
A praxis caillaga nem ragyog az égen!
A német
Elmélet,
Bort gyárt — készüléken.

A nyüstyit! ne pillants le az égből nászom,
E keserves aera legyen az én gyászom!
Ily harczon
Én arezom
Könnyektől hadd ázzon.

Hozzád vágyom én ez fuxinos világbul
Még csak egy van, mire haragom föllágyul:
Integer
Int Eger
Némettül, faxintul meg filloxerátul.

Mit fessen Munkácsy?

SZEGÉNY, szegény Munkácsy mester!
 Hogy ezt túlélted, nagy csoda;
 Megbankettoztak, ünnepeltek,
 S hány ember agyon tósztoza!
 »Mért is festék Krisztust, Pilátust?!«
 Sóhajtád sok banket után,
 Melyeken azt is rád diktálták,
 Hogy mit s hogyan fess ezután.

Pohár között festői thémát
 A derék Pulszky papa ad:
 »Pingáld le azt, a mikor Árpád
 Elfoglalja, e szép hazát;
 Munkács alatt a szittyá tábor
 Atillának honára lel!«
 Pulszky papa vén csatalónak,
 Szittyának Guszti lesz modell.

A honhölgy Kotlik Zirzabella,
 Kit szüle Lengenádfalú,
 Szép Zrinyi Ilonát ajánlja
 Lefestni mint epeszti bú,
 Hogy a leveskiosztó-egylet
 Tánczestélyére nem mehet.
 »Modellül Zrinyi Ilonához
 O igen! engem vesz kegyed.«

Titán Laczi meg azt ajánlja:
 Petőfi hogyan vérzik el;
 A tizenegy múzsa ragadja
 Lángszellemét az égbe fel.
 A háttérben a népszabadság
 Esménye önkardjába dül.
 Petőfinek modellje persze
 Titán lehet csak egyedül.

Mokány a színek kedvelője,
 De csupán harminczkét lapon.
 »Ha olyat pengálsz Miska szógám,
 Megnézem én is — fogadom.«
 Kraxelhuber így szól: »csak asztad
 Lefessen exlencz her barann,
 Miqua Bach tyin czüfillzállni
 A puapár mótyor nadziann!«

Nagy mester, néked máris annyi
 Kitiünő tanács adatott,
 Hogy Borsszem is mer adni egyet —
 S reméljük, ezt elfogadod.
 Ha magyar képet főtessz: tárgyad
 A multból, jövőből merítsd;
 Csak ezt a gyatra jelenünket
 Valahogy meg ne örökítsd!

Börzeviczy W. M. élczei.

— Az országos lakomán
 ezt a köszöntőt mondtam
 volna el, ha Gyuri elem
 nem vág: »Tisztelt uraim!
 A mióta Munkácsy az ő
 nagy művét megterem-
 tette, Magyarország úgy áll
 Európával szemben, mint Krisztus Pilátus előtt. Mit i. e. kis
 istennek érezzük magunkat. Európa még nem tudja, hogy mit
 szóljon. (Bedeutend!) Mi, a kik magyarok képét viseljük,
 üdvözöljük körünkben azt, a ki a magyar képeket festi. Hogy-
 ha én a különbséget zongorázni tudnám, mennyivel jobban
 festi ő, mint a hogy mi viseljük: akkor Liszt csak Sipos Antal
 volna hozzám képest. Mindamellett szívünkbe zártuk őt mind-
 nyáján és bár neve már régen Munkácsy, nekünk még ma is
 Lieb. (Már egyszer hallottuk!) Hogy hallhatták, ha el se
 mondtam? (Ausgerüsen!)

— Régente azt mondták: »La fin couronne l'oeuvre.«
 Most azt mondják: »La couronne finit l'oeuvre.« (So un-
 szwungen und ölogant!)

— Hogy ha a földmivelésügyi miniszter a kisbéri me-
 nes egyik kanczáját »Deficzit«-nek kereszteltetné, — mily
 könnyű volna minden évben a »Deficzit« fedezése! (Eun
 bösheudöner Vorschlag szür Güte.)

— Azt mondom a minap Szalay Imrének: »Félek, hogy
 te is csak olyan republikánus vagy, mint a milyen r e s p u b-
 l i c a a mi közöszgyűnk. (Hajaszsz!)

Dr. Hombár Mihály védbeszédeiből.

Hogy Csombók Ambrus védenc-
 zem az Eckstein Izrael magánvádoló
 előszobájában álló 4 ezüst gyertyatartó
 közül kettőt ellopott volna — azt
 erélyesen tagadom. Ismerem védenczem
 lelkületét és szokásait; ha Csombók
 Ambrus lett volna a tolvaj, akkor ő
 bizonyára mind a négy ezüst gyertya-
 tartót lopta volna. el Ebből is kilátszik
 védenczem ártatlansága.

Igaz, hogy védenczem meggyilkolta törvénytelen gyer-
 mekét, de, tek. bíróság, kérem enyhítő körülményül betudni
 azt, hogy a hivatkozott gyermek előbb-utóbb ugyis csak meg-
 halt volna, továbbá azt a gyöngéd ápolást, amelyet védenczem
 mint anyja, a gyermek meggyilkolása előtt tanusított.

Tegyük fel, hogy csakugyan Fésüs Náczi védenczem
 ülte meg Tészta Jánost: még ez esetben is nem szembetűnő és
 enyhítő körülmény-e az, hogy vézna természetű gyenge védenc-
 zem Fésüs Náczinak mily óriás munkát kell vala véghez-
 vinnie, míg az óriás természetű Tészta Jánost leteperte.

Nem tagadom, hogy védenczem kutyája megharapta
 Korpa Dénest, de kérem tekintetbe venni szeplőtlen előéletét.

Szkobeleff haditerve.

— Saját panszláv hadonászunktól. —

Égész Panszláviában tudják, hogy május elsején Szkobeleff okvetlen megindítja a háborút Ausztria-Magyarország ellen, Szkobeleffben minden szláv »pan«, azaz panszláv apját, tátiját, sőt szájtátiját szereti. A haditerv a legujabb hadonászati rendszeren alapul, melynek főtenyezője a száj. Szkobeleff 3 millió katonával rendelkezik, és pedig a papiroson, mert a papiros a modern világ igazi mozgató ereje. 1000 hátultöltő Aksakoff-rendszerű vezércikk, 500 »Ruszkai Mir« és 500 »Nowoje Wremja« képezik dynamythikus tüzéségét.

Május elsején Szkobeleff kiölti nyelvét s a tagadhatatlan nyelv-egység folytán egy nyelvöltéssel lenyalja a mappáról Lengyel-, Cseh- és Morvaországot, a másodikkal pedig a délszláv államokat egytől egyig. Május másodikán elkurjantja magát, mire Magyarország rögtön meg-siketül s tehetetlenné válik. Mindjárt reggel két ujja közé fogja Erdélyt s jobbik orrlyukával fölszippantja, mint egy csipet tubákot; délben pedig tenyerével végig-sikálva dohánytermő Magyarországot, egy óriási cigzarretlivé s dorítja össze, melyet 100,000 orosz katona vérével összeragasztván, a történelmi hírv bosnyák czindhelczlivel rágyujt. Tíz percz múlva 15 millió magyar honpolgár füstjét fujja ki az orrán — egyenesen a bécsi kormány szeme közé. Május másodikán, egyet köp Szkobeleff és egész Bécs vízbe ful. Azután egy pár osztrigát szűrcsöl fel, melyek mindegyike egy osztrák tartomány. Tirolt, mely kissé kemény héju, fogával töri fel, mint a mogyorót. Azután egy szilvoriomos kupiczából fölhajítja rá az egész Adriát, Triesztetől Fiumestől.

Május harmadikán egyet füttyent és négy kiskirály rohan oda a talpát nyalni. Azután neki megy Németországnak. Előbb a német hadsereget söpri egy kis bög-rébe, aztán Berlinből, Münchenből és Drezdából tüzet rakván, fölteszi gulyásos husnak és mire megfőtt, meg is eszi. Moltkét egy üveg spiritusban elküldi a moszkvai muzeumnak. Azután egy óriási tüzes vasalóval végig vasalja egész Németországot, úgy hogy mindent fölperzsel s az egész ország olyan sik lesz, mint az asztal. Már most Nyugati Sziberia név alatt Oroszországba keblezi s ezentul a keleti Oroszországból, hová a régi Szibéria nagyon is közel esik, ide fognak kutyagolni a száműzöttek.

Különben Erdély Romániához, Magyarország Szerbiához, Németország pedig mint a »Fekete erdő« oszága, a névrokon Montenegróhoz csatoltatik, Románia, Szerbia s Montenegró pedig minden hozzá tartozandókkal együtt Oroszországba keblezetnek.

Apró hírek.

± Történt, hogy Springer bécsi milliost, midőn megbáróulása napján az anglobank gyűlésére jött, ez intézett elnöke, Kinsky gróf, így fogadta: »Lásza Springer, — mondá az ujdonsült bécsi mágnásnak — lássa, én

semminek sem örülök már ezen a világon. Nihilista vagyok. Ezért nem is gratulálok magának. De egy dolog mégis örömet szerez nekem: s ez az, hogy már én nem tehetek báró!« — Valjon, egy igen nagy ur Bécsben, ha Nándorf-hérvár felé tekint, nem-é olyanformát érez mint K. gróf?

⊙ Jókai Mór a Munkácsy-ünnepek alkalmával a provinciára rándulván, egy keserű tapasztalatot tett. Ugyanis: »szerte nézett s nem lelé »Honc«-ját a hazában.«

> Szalay Imre látván, hogy ünneplik Munkácsyt, eszébe juttatta multkori fuxinos beszédében a világnak, hogy ő is tud festeni. »Persze — mondá — Munkácsy eleme az olaj, az enyém az eczet; de azért: anch'io sono pittore!«

* Akkor nap, hogy Milánt kikiáltották királynak, Szapáry Gyula oda megy Hunyady Lászlóhoz és gratulál neki a rang-emelkedéshez, lévén Laczi gróf szeg-ről-végről atyafiságban a krállal. Amit a gróf bácsi komolyan fogadott s szépen meg is köszönt. (Ez igaz ám!)

△ Hm! Régi magyar könyvek tárlata! — morogják Bécsben. Hát van legrégibb magyar könyv?

± Sedelmayer uralkodik most Budapesten: Sedelmayer állítja ki Munkácsy képét; Sedelmayer mutogatja a liliputiakat; Sedelmayer tart előadásokat dresszézott pudlikkal. Fene élelmes ember ez a Sedelmayer!

+ Szégeng Viktória királyné! Olyan jó lélek, hogy a Viktoriát ugyan senkise sem bánatná, ha nem volna egy nagy ellensége: a királyné.

= Vilhelmus, a legujabb attentatum hallatára eltűnődött s ilyen monologust tartott: »Hm! Mégis csak más dolog a »Viktoria schiesen!« Berlinben mint Londonban.

KATEDRAI BOLCSÉSSÉGEK

— Némelyek szerint Dugonics Titus Belgrád faláról ölte magát a törökkel az árokba: mások szerint Tajcza faláról. Azonban az is meglehet, hogy mind a két helyen.

— Magának Balogh fiam a gyakorlata nagyon jó, csak hogy a nagy betüket kis betűvel írja.

— A tavasz abban különbözik az ősztől, hogy amazzal sokkal enyhébb, ez pedig melegebb.

— A fiatal ember csak akkor sajnálja, hogy nem tanult, mikor már megvénült.

MUNKÁCSI NÁPOK.

I. Ezer év előtt.

Hont foglalva dicső Árpád, Munkácsnak alatta
Lelkesülő népe pajzsra emelte föl őt ;

Fegyvere fölvirant, győzelmeit ezzel arratta,
És a jövőben a nép erre tekintve, bizik.

MUNKÁCSI NAPOK.

II. Ezer év után.

Miskát, kit vallott az „enyém”-nek a francia osztrák,
Igy foglalja imé vissza a népe, hona.

Fegyvere fölvilan, győzelmeit ezzel aratja,
És a jelenben a nép rája tekintve: bizik.

Az elveszett kuncsaft

vagy

a lukas köpönyeg.

— Királycsinálás V felvonásban. —

Személyek:

MILÁN, volt pétervári, most bécsi kuncsaft.
 PIROSANACZ, a fejedelmi ruhatár főfelügyelője.
 MIJATOVICS, commis voyageur.
 RISZTICS, zsebre rakovics
 MUSZKA KONZUL.
 IDŐSB DUSÁN SZELLEME.
 CSERNAJEFF
 IGNATIEFF
 FADEJEFF
 SKOBELEFF
 KATKOFF
 AKSAKOFF
 SKUPSTINA.

} a panszláv szabóműhely
 cégtársai.

I. Felvonás.

(Milán hálószobája.)

Milán (horkol.)

Dusán (szelleme megjelenik.)

Milán (horkol mint fonnebb.)

Dusán. Ne horkolj, romlott unoka, mikor ősöd szellemének megjelenni méltoztatik!

Milán. Pardon tisztelt ős, nagyon mély álmom szokott lenni. Foglalj helyet!

Dusán. Jamais!

Milán. Szolgálhatok egy csésze theával?

Dusán. Az én időmben tea helyett vöröshagymával éltek. Kores, elpuhult unokák! Hanem a dologra! Mért alszol oly mélyen?... Tudom, tudom... A sok pezsgő!.. (Keserűen) Ó, hogy téged nem bánt a nyugtalanság! Az oláh már föltámasztotta ősi királyságát és te... és te...

Milán. Engedje meg t. összellem azt a szerény megjegyzést, hogy én is voltam már király...

Dusán. Voltál az öreg Kara Gyorgye bajúza végít! Pünkösdi király voltál!... Csernajeffer kegyelméből... Ez semmi... nekem tartós királyság kell!

Milán. Meglesz tatinko, a te kívánságod szerint.

Dusán. Elég!... Az expositiónak vége... kezdőd-jék a bonyodalom!... Dobru nocz! (Eltűnik.)

II. Felvonás.

(Dolgozószoba a konakban.)

Pirosanacz (bekiált a hálószobába.) Hé! Nagyságos fejedelem, az idő jár virradóra, hat az óra, föl a lóra! Nagy hirt hozok!

Milán (hálókabátban.) Vaj micsoda?

Pirosanacz. Bontoux!...

Milán. Nye krics! Ez a szó a szívemet átdöfi...

Pirosanacz. Bontoux tudvalevőleg egy rettentő likat tépett a te fejedelmi palástodba...

Milán. Mijatovicsot épen azért küldtem ki Párisba, hogy ott a legelső snajdereket, szabókat, teilleuröket és

confectionneuröket értekezletre hívja össze és azt a lukat reperáltassa ki úgy, hogy a jó nép ne vegye észre.

Pirosanacz. Utazását csak félsiker koszoruzta. Ime sürgönye: »A reparálás csak részben sikerült. A varrás és tódás-fódás nagyon meglátszik rajta. De ha Bécsbe mennénk és az ottani szabóknál egy kis királyi czimet varratnánk rá, az egészet még Dusán-sujtással kihányatnánk, senki se veszi észre, sőt szebb lesz, mint előbb.«

Milán. Pompás! Dusán ugyis megjelent az éjjel! Siess Bécsbe és jelentsed be, hogy ezentúl ott leszek kuncsaft.

III. Felvonás.

(Muszka konzul lakása.)

Risztics (az íróasztal előtt ül és a szláv bizottság által küldött legújabb összegről nyugtát állít ki.)

Konzul (berohan.) Milán királyi palásttá alakíttatja át a felsőruháját!... És nem a miszabóinknál dolgoztat!... Hanem a bécsinél!... Ezt nem szabad megengedni! Mit gondol ön?

Risztics. Sürgönyözzön Pétervárra s amit Ignatieff felel, azt fogom majd gondolni.

Konzul (megesökölja.)

Risztics (a csókot is, meg a pénzt is zsebre rakja.)

IV. Felvonás.

(Konak.)

Milán (rettentő sok lévén a dolga, a fogát vájja.)

Konzul. Gyalázat!

Milán. Tessék?

Konzul. Azt mondom: gyalázat! Hogy mert az úr mászabóhoz menni, he? Tudja-é, hogy Ignatieff dühös?... Azt parancsolja: hogy rögtön vegye vissza a megrendelést és bizza ő rá, majd varrat ő kendnek királyi palástot. Különbven vége a kreditnek mindörökre!

Milán. Sajnálom goszpodine, már késő.

Skupstina. Hurrá! Zsivió! (Ráadja Milánra az új palástot.)

Konzul. Sakkinka! (Dühösen haza, de nem tud ebédelni. Most az egyszer nem ő eszik, de őt eszik. Márhogy a szegyen és a méreg.)

V. Felvonás.

(Pétervár és Moszkva. A »panszláv ethnografikus szabóműhely» hivatalos lokalitása.)

Csernajeffer (fúj.)

Ignatieff (tajtéckzik.)

Skobelev (káromkodik.)

Fadejeff (fogát csikorgatja.)

Aksakoff (felpofozza dühében a cselédjét.)

Katkoff. O jaj! Egy elvesztett kuncsaft!

Változás.

(Milán fürdőszobája.)

Milán (jól érzi magát és uszik a boldogságban.)

Dusán (megjelenik és hazajáró lelke melyéből mosolyog.)

Országos könyvráthlat.*)

— Irta Bibliopollák Bibliophilippus —

Az első magyar országos könyvkiállítás magában véve igen érdemes vállalat ugyan, de azért mégis sajnos hézagokat mutat. Nem tagadhatjuk, hogy hazánkban soha sem voltak Elzevirilisták és hogy soha magyar könyvárus nem kiáltott föl így: »Aldus hazánkra!« Mert az Alduna mellett nem tudott megállni az Aldina. Régi magyar nyomtatványok léteztek ugyan mindig, például tisztabuza, rozs, árpa és zab; de éppen ezeket nem látjuk a tárlatban. Kalligrófjaink, azaz szép grófjaink szintén voltak mindenha, sőt miniatúr festőink, azaz törpe festőink is, holott ma már inkább óriás festőket produkálunk. Amateurokban sem szenvedtünk hiányt, csak hogy ezek nem éppen könyvekre pazartották szerelmüket. De a török uralom persze mindezt tönkre tette. Mennyire kár, hogy nemcsak Könyves Kálmán, de még Könyves Tóth Kálmán könyveiből sem jutott semmi a kiállításnak! Könyves Mátyás királyunk *Corvinái* közül pedig csak 65, s ezek közt még a Held és *Corvin* világtörténete is hiányzik. Hogy Gutenberg (helyesen: Gensfleisch) kiadványai nincsenek képviselve, ámbar Gensfleisch-remeket a Szerecsen-utczában még ma is sűrűn árulgatnak, az nagy hiba, melyet némileg csak az kárpótol, hogy legalább Gutenberg társa Faust van képviselve Dóczy fordítása által. Plane megbocsáthatatlan, hogy ha már a Gutenberg-féle mainzi biblia nincs meg, nem szerezték meg legalább régibb magyar bibliáinkat, a Zsiros István-féle (Stefano del Giro) nemzeti bibliát (32 lap, füzetlen), melynek gyönyörű miniatúr festményei még a híres »biblia pauperum«-on is tulesznek. Minthogy e biblia példányai még ma is közkezen forognak, nagy mulasztás volt legalább egyet ki nem állítani; ehhez képest csekély baklövés például az, hogy az oktáv alaku könyvek közt hiába keresünk valamit Feuillet Oktávától, ki pedig le van fordítva magyarra, s hogy a tizenkettedrétű munkák közt egyetlenegy híres írói duodez-nagyságunkat sem találjuk.

Mindamellert egyes igen érdekes művekre akadunk. Ilyenek:

1. Egy magyar kézirat, mely egészen hiányzik; nyilván a Freytag »Verlorene Handschrift«-jének magyar forrása.

2. Egy csomó könyv, melyet régibb fővárosi kiadók Bagó Mártonnal nyomattak Budán; külföldön nincs rá példa, hogy nyomdászfesték helyett bagóval nyomottak volna könyvet.

3. Egy kabinetkiadású könyv, melynek címlapján »Tom. I.« olvasható; Valószínűleg a híres angol »Uncle Tom's cabin« eredeti mintaképe.

4. Egy eddig egészen ismeretlen latin író számos munkája, ki magát »Vol. I.«-nak (Vol Ignác vagy István?) nevezi.

5. Nehány kefelevonat az aquincumi napilapból (*Diarium Aquincense*), a római korrektorkor javításaival (unicum).

6. Egy nemzeti sajtóhibagyűjtemény, mely 300 évre terjed és közel 7 millió magyar nemzeti sajtóhibát tartalmaz; kimeríthetetlen kutforrás korrektoraik számára.

7. Vörös plajbászvonások gyűjteménye (1848—1867) Cato Censortól Prottmann cenzorig.

8. 77.777 initiale vagyis kezdőbetű. Érdemes volna kiegészíteni, hogy minden magyar ember nevének kezdőbetűi meglegyenek ebben a historiai becsű gyűjteményben.

9. A híres »*Breviarium longum*«, hitetlen kutyabőrbe kötve; némelyek szerint Ali Ribizli basa köttette a Bunkós Ádám szekely gróf bőrébe, mások szerint Bunkós Ádám az Ali Ribizliébe.

10. Kinizsi Pál imádságos könyve, török vérről írva, török lófark szörszálaival varrva, mozaik-kötés basa-, bég-, bej- és effendi-bördarabkákból; a nemzeti kompektorság utólérhetetlen műremeke, mely annál értékesebb, mert hazánk akkori pénzvizonyainál fogva könyv dolgában is az volt a jelszó, hogy »fű z e s e«, nem pedig köttess.

11. *Schenslich Historie* von denen drey, durch hungerliche Barbaren geschmoreten Teutschen, so da teutsche Gesittung in's Hungerland tragen wolleten. Mit zierlichen Schildereyen geschmüdet und beschrieben von Karl Wolff und Eugenio Steinacker. Zu Hermanstatt. Anno 1659.

12. *A lakozás tudománya*, vagy miképen lehet folytonosan és kitartó dáridóval megmenteni a hazát. Irta Magyar Mihály. Budapest 1882.

13. *Melyik erősebb?* Parlamentaris regény. Ábrányi Kornél nyomán írták Tisza Kálmán és Pulszky Ágost. Budapest, 1882.

14. *Keresztény magvető*. Vezérfonal színházba járó ifjú hölgyek számára Irányi Dánieltől. Budapest, 1882.

15. *Dichtung und Unwahrheit* von Rudolf Heinze. Seidelberg, 1862.

16. *Az utolsó Mohikán*. Cooper nyomán fordította és magára alkalmazta Csanyágyi Sándor. Hajdu-Dorogh.

17. *Válogatott fürdőestények*. Verhovay Gyula. Budapest, a »Függetlenség« betűivel.

18. *De Amicitia*. Irta Cicero. Kiadta, comentárral ellátta és az »Egyetértésnek« ajánlta Lyubibratics.

20. *Az híres nevezetis Szalaji Inveről és az ő fukszinus tudálkosságáról való Krónika*.

21. *Jeggyárulás a nemzeti színház kapujában*. Egy hordár emlékirataiból. Irta Kóbi Eckensther.

Ilyen unikumok minden esetre megérdemlik, hogy az egész nemzet megismerje őket. Mert ilyen unikák unokáinak s ilyen férfiak kortársainak lenni elég dicsőség.

FÜLETLEN GOMBOK.

A kikeresztelkedett zsidót legujabban arról lehet megismerni, hogy a leányát zárdában nevelteti, és maga nagy antisemita.

*

Rebus.

Milyen lehet az az amerikai ír röpirat, melyről a »Függetlenség« azt írja, hogy iránya a »legfékevesztettebb«?

*) Nem sajtóhiba.

Tönődések.

(Seiffensteiner Solomontul.)

A boldogolt baron Königs-warter szakta mandani: »Min-den snorrer, akinek van ed mil-lion, mondja magát ed milionár.« Hoidha az üreg baron még élné, bizemosan mandaná: » Minden snorrer, akinek van ed koránát, mondja magát ed királ!«

*

Az ojságok írják, hoid a baron Rothschildnak van nad befolás az arszág pénzödjeire. Igozság szerint szobod volna lenni csak ed befolás: az adók befolása.

— Kecskeméti martir-lakoma. —

Meghívó. A Polgári Jog mint örömapa, az Egyéni Függet-lenség mint örömanya, örömtelt szívvel jelentik kedves gyermekük-nek, Szabadság leányasszonynak Kovács Pál *) ifju urral négy havi ágytól és asztaltól való elválás után, az ez évi február hó 16-án kiadott szentszéki jóváhagyás értelmében leendő újabb örvende-tes egybekelését; amely alkalommal, hogy minden esorba kikö-szörültsékek, egyuttal a völegény nevenapja is meg fog ünnepe-ltetni. Az ünnepeles egybekelés az úr vacsorának valóságos föl-vétele mellett f. hó 5-én, azaz vasárnap esti 7 óraker, a völegény lakásán ejtetik meg s ez alkalomra Tek. X. Y. úr általunk ezen-nel tisztelettel meghívatik.

Kecskemét, 1882. márczius 1.

A s z ü l ö k .

*

— Egy budai ruhakereskedő kirakatából. —

Egy fekete tisztesség és Bali öltöny 20 frt 25 30 frt-a leg-jobb Frakal vagy pedik Szalon kabátal érthető.

*

— Bécsimagyarság. —

Szépség kellemes illatu írja a növények von J. B. K. K. Hof-Parfumeur. Wien.

A jóillatu szak gyakorlatában külföle alkalmakban az erősítő és élesztő tulajdonságokra, figyelmeztettem és azokat ala-pos tanulmányom tárgyává tettem. Ismételt kísérletek után sike-rült végre egyes növényekből saját illatu nedvet, apró csomokba egyedüli élesztő erejét és erősítő tulajdonait előhozni. E szerint a külföle szépség eszközök között melyek napjainkban a keres-

*) A kolozvári Barta-eset mokány kommentárja miatt négy havi fogságra ítelt s most kiszabadult talmi vértanu. A b e k ü l d ő .

kedésben döjőnek, az itt elő idezett Szépség kellemes illatu írja párrját nehezen találndja; minthogy ama vegyítékek, hobár pompásan magasztalják, eczetsavat vagy alkoholt magokban fog-lalnak melyek épen szárító tulajdonai által az ellenkezőt akozni szokták. A Szépség kellemes illatu írja a növények országából szabad minden vegyíték nélkül, és a válogatottabb egészséggi növények kivonatja által elő áll ama hasonlíthatlan sűrűség, mely azon tu-lajdonokkal bir, hogy napontai használata a test színére és szé-p-ségére bámulatosanhat. Ezen Szépség jó illatu írja adja a testnek a leggyöngédebb fejt a legfinomabb illatot, a testet frisen és puhán tartja, ezen felöl simán és tisztáni minthogy semmi akár mi néven nevezhető tisztátlaniságot a testen nem tör és szenved. mely után minden testszin ama könnyen átlátszó rózsaszint, mely az ifjuság és egészség tulajdona, állandóan megtartja és megerősíti.

U t a s í t á s .

Hogy ezen előidézett kiténnő ir tulajdonoságairól valaki meggyőződést szerezhesen, szükséges a közönséges modás után a reggeli és estélyi toilette-nél ezen írt sűrű folyékonyasága miatt illóleg felkeverni, egy finom kis gyolcs hulladékot jól megnedve-síteni, és azzal az arczot és a testnek kellem részkeit e g y a r á n t k e n n i , a nélkül hogy a bekent részeket más esz-közökkel letörölje, és a kívánt eredmény a legrövidebb idő alatt igazolva lisen. Azok kiknek testük tisztátlanok, naponta ezen kivonatot (írt) töpször használják.

*

— Hivatalosan. —

Utasítom a kebelbeli aljegyzet, hivatalos, az általam kité-nzőt 7 tárgyalást személyek felelősség terhe alatt helyettem bevá-gozze, miathogy máma L alispán urhoz ebédre vagyok hivatalos. < Tehát csakugyan »hivatalos« utasítás.

*

— Pozsonyi patkók. —

Első pozsonyi gőzerenő agy-tolly tisztítás.

Mitt den heiligsten Got (azután jön egy lefestett piros czipő:) Anton g . . . r schuster.<

SZERKESZTŐI ÜZENETEK

L. A. Sikerült. Folytassa. Az »adop-tálás« hogyan van értve? — Cactus. Jó tuskés. — Dr . . . ő. Hogy 10 krajczár erejéig megstrófoltatott a postán, az még megjárja; hogy ezen fölül velünk kerestet menedéket a cikkének valamely napilapnál: hagyján ez is; de hogy még el is olvassuk: ez a bizalomnak olyan jele, melyre nem szereztünk érdemet. S ime: nem csak kiváltottuk, nem csak elővastuk, nem csak approbáltuk, de még helyet is ke-resünk neki a szomszédban. Kap-é? — az már más kérdés. Mind ebből azt láthatja, hogy még nem halt ki a szamaritanusok faja. — Szr. Ad notam vettük. — N. Gy. Köszönettel vettük a szives megemlé-keztést. Lesz rá gondunk. Levél ment. — D. R. Az ön élceze vég-élgengülésben szenved. — N. J. Ha jól értettük levelét, ön azt kéri tőlünk, hogy »Humorisztika« című munkájának terjesztésére vállalkozunk. Ez a köszönet? — Temesvárra. Csak gyűjtögesse tovább is. — Mtrads. Praestanter! — Több kéziratról a jövő számban.

Felelős szerkesztő: CSICSERI BORS.